

PASTRAVUL DE ARGINT!

vineri, 19 noiembrie 2021

Am decis într-o după-amiază, după programul meu de lucru, să-mi încerc norocul la un pescuit de păstrăv curcubeu sau lostri în proximitatea zonei unde locuiesc, pe un râu cu debit mare și ape adânci, în speranța unor capturi mai mari decât de obicei.

Am ajuns târziu la locul unde urma să pescuiesc și am decis să folosesc numai năluci de dimensiuni foarte mari, rotative de 3, 4, 5 și chiar de 6 cm, precum și oscilante cât mai mari și grele, pentru a putea lansa înspre malul cel lalt al râului.

Iar cum toamna nu-i că vara, frunzele din crengile copacilor, care anunțau venirea toamnei, cădeau întruna, astfel că am fost nevoit să schimb tot timpul nălucile și să aleg unele care prindeau mai puțin frunze din albia râului. De asemenea, am optat și pentru oscilante și rotative care se asemănau foarte bine cu frunzele scufundate în apa râului, dar totul a fost în zadar.

Am schimbat puțin nălucile dar și locul unde am pescuit, optând pentru un pescuit mai ușor, cu voblere de dimensiuni mai mici, în speranța unor capturi de mici dimensiuni, dacă altfel tot nu se putea. După primele lanseuri, nu au întârziat să apară și primele rezultate. Păstrăvii de mici dimensiuni, dar mulți la număr. Două lostri de aproximativ 40, 45 cm, și mai mulți păstrăvi curcubeu sub limita legal admisă de lege.

Am insistat foarte mult într-un loc cu apă lină și adâncă unde, după câteva lanseuri, am avut parte de o luptă binemeritată cu un păstrăv curcubeu de 52 cm și aproximativ 2.5 kg, un pește care i-am dat numele de „păstrăvul de argint”; numai din cauza celui ulterior, care mi-a scăpat la malul râului și care, după umila mea părere, avea o lungime de aproximativ un metru. Era vorba despre un păstrăv indigen „salmo trutta fario”; care mi-a atacat aceeași nălucă precum păstrăvul de argint.

Dacă reușeam să scot păstrăvul cel mare din apă, acesta din urmă ar fi devenit un păstrăv de argint, iar primul, bineînțeles, de aur. Dar pentru mine, că și pescar hoinar ce sunt, toți peștii sunt egali, înșă pe acesta l-am numit păstrăvul de argint. Am plecat acasă plin de bucurie în adâncul sufletului și cu o mică dezamăgire din cauza păstrăvului cel mare scăpat la malul râului.

Sincer să fiu, am o foarte mare experiență la pescuitul păstrăvului, înșă de această dată norocul nu a fost de partea mea. Adevărul este că altul, am încercat să filmez pe tele cu telefonul mobil în timp ce îl scoteam din apă, iar cum în Austria nu avem voie să pescuim decât cu cârlige debarbetate, este și asta o cauză.

Am ajuns cu bine acasă, unde am despicat păstrăvul de argint și, surpriză mare, mai avea doi păstrăvi în stomac, ambii indigeni. Am pregătit carnea pentru seara de a doua zi, cu mult sare și usturoi, iar ca pescar hoinar ce sunt, întotdeauna voi visa la marea captură.

Petru Milo_